

בש"פ 6118/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6118/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל) במ"ת 52211-03-20 מיום 23.8.2020

תאריך ישיבה: כ"ז באלול התש"ף 16.9.2020

בשם העורר: עו"ד עלא תלאווי

בשם המשיבה: עו"ד עדי שגב

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במ"ת 52211-03-20 (כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל) מיום 23.8.2020 במסגרתו הורה בית המשפט על המשך מעצרה של העוררת מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים המשפטיים נגדה.

עמוד 1

1. ביום 30.3.2020 הוגש כתב אישום נגד העוררת המייחס לה ביצוע עבירות של מגע עם סוכן חוץ, מסירת ידיעה לאויב בכוונה לפגוע בביטחון המדינה ומתן שירות לארגון טרור. על פי עובדות כתב האישום, במהלך השנים 2018-2019 צילמה העוררת, אזרחית ישראל, מתקנים צבאיים, מקומות שונים וכלי רכב צבאיים לבקשתו של פעיל טרור בארגון חזבאללה, והעבירה לו את התצלומים באמצעות חשבון הפייסבוק שלה. פעם אחת, שלחה את חברתה לצלם את בית החולים רמב"ם, בעקבות תקרית צבאית שאירעה בגבול הצפון, לאחר שנתבקשה לעשות כן על ידי פעיל הטרור, אך לא שהתה באותה עת באיזור. בפעם אחרת, העבירה לפעיל הטרור הקלטה של הרצאה שנערכה בישראל עם עיתונאי, לאחר שנתבקשה על ידי פעיל הטרור לשאול את העיתונאי במהלך ההרצאה שאלות והעיתונאי ענה לשאלותיה.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר העוררת עד תום ההליכים נגדה. בדיון שנערך ביום 19.5.2020 בבקשה האמורה, נתן בא-כוח העוררת את הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. על כן החליט בית המשפט כי הדין בבקשה למעצר עד תום ההליכים ידחה לצורך קבלת תסקיר מעצר.
3. בתסקיר שהוגש ביום 14.6.2020 צוין כי חרף העובדה שהעוררת ניהלה אורח חיים נורמטיביים והיא נעדרת עבר פלילי, קיים ספק לגבי יכולתה להציב גבולות חיצוניים. שירות המבחן התקשה להעריך את מידת הסיכון הנשקף מהעוררת להישנות עבירות דומות, ולפיכך, על אף התרשמותו החיובית מבני משפחתה שהוצעו לפקח עליה, לא בא בהמלצה לשחרורה ממעצר. בתסקיר נוסף שהוגש ביום 5.8.2020 שב שירות המבחן על התרשמותו כי בשל פערים משמעותיים בין אורח חייה הנורמטיביים של העוררת לבין החשדות כלפיה, קיים קושי בהערכת הסיכון ובחינת טיב החלופה שיכולה לפקח עליה. לפיכך, גם הפעם ההיא לא בא שירות המבחן בהמלצה חד משמעית לשחרורה של העוררת ממעצר או לחלופין למעצרה בפיקוח אלקטרוני.
4. לאחר שהוגשו התסקירים והתקיימו מספר דיונים, הורה בית המשפט ביום 23.8.2020 על המשך מעצרה של העוררת עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח, תוך שנדחתה האפשרות למעצרה בפיקוח אלקטרוני. בנימוקי הדחיה ציין בית המשפט את המסוכנות הרבה אשר נשקפת מן העוררת נוכח המיוחס לה בכתב האישום, ובפרט לאור האישום לפיו שלחה את חברתה לבצע צילומים עבודה, דבר המצביע על יכולתה לפעול באמצעות אחרים. עניין זה מעמיד בסימן שאלה את האפשרות לאיין את הסיכון הנשקף ממנה בדרך של חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני. לצד הקביעה בדבר מסוכנות העוררת, ציין בית המשפט את תסקירי שירות המבחן המחזקים גם הם את הרושם כי קיימים "סימני שאלה רבים" וקושי להעריך כיצד ניתן להפחית את מידת הסיכון הנשקף מהעוררת. לפיכך, בהתחשב בטיב הסיכון והנכונות שהביעה העוררת להתמיד בביצוע המעשים אף באמצעות אדם אחר, הורה בית המשפט על המשך מעצרה מאחורי סורג ובריח.
5. מכאן הערר שלפני, במסגרתו טוענת העוררת כי שגה בית המשפט כשהתעלם מנתוני החיוביים, מטיב החלופה המוצעת ומהתרשמותו החיובית של שירות המבחן מהמפקחים המוצעים. עוד צוין כי שגה שירות המבחן בכך שלא בא בהמלצה לשחרור העוררת אך בשל פער עליו הצביע בין אורח חייה הנורמטיביים לבין המעשים הפליליים עליהם לקחה אחריות. בכך חרג שירות המבחן ממסגרת השיקולים שעליו לבחון באותו שלב, שכן בעת עריכת תסקיר מעצר על שירות המבחן לבחון רק האם חלופת המעצר הולמת את המסוכנות הנשקפת מהנאשם. נוכח התרשמותו החיובית של שירות המבחן מחלופת המעצר בפיקוח אלקטרוני, שיש בה כדי לאיין כל מסוכנות הנשקפת מן העוררת, מהמפקחים המוצעים ומאורח חייה הנורמטיביים, לא היה מקום להותירה במעצר מאחורי סורג ובריח.

6. במסגרת הדיון שהתקיים לפני חזר בא-כוח העוררת על הטענות שבכתב, וציין כי בפי העוררת טענות על פיהן לא יכלה לדעת כי מדובר בסוכן חוץ, וסברה שמדובר בעיתונאי, כאשר אלה ראיות לדיון ובירור במסגרת ההליך העיקרי. כמו כן, הודגש כי לא נגרם שום נזק כתוצאה ממעשיה. עוד הוסיף ופירט את הקושי שחוותה העוררת בשל מעצרה.

7. מנגד, הדגישה באת-כוח המשיבה את אופיים האקטיבי של המעשים המיוחסים לעוררת, כאשר ניתנה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה לגביהן, והמדגישים את מסוכנותה הרבה. עוד הובהר כי לא נפל פגם בתסקיר שירות המבחן אשר מצא כי רב הנסתר על הגלוי בעניינה של העוררת באופן אשר הביא את שירות המבחן למסקנה כי לא ניתן לבוא בהמלצה חד-משמעית בעניינה.

8. לאחר עיון בבקשה ושמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. העבירות בהן מואשמת העוררת הן עבירות חמורות ביותר, אשר נועדו למנוע סיכון לביטחון המדינה, תושביה ואזרחיה. מדובר בעבירות המקימות אף חזקת מסוכנות סטטוטורית, בהתאם להוראת סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. נסיבות המקרה המיוחדות, ובכלל זה, כפי שציין בית המשפט המחוזי, העובדה שאין מדובר באירוע חד-פעמי אלא בסדרה של מעשים ושהעוררת ביקשה להסתייע באדם אחר כאשר לא הצליחה למלא בעצמה אחר הוראות פעיל הטרור, מגלמות חומרה ממשית ומעידות על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנה. ממילא אין מדובר במקרה אשר מצדיק סטייה מהמלצת שירות המבחן אשר מצאה לנכון שלא לבוא בהמלצה חד-משמעית לשחרור העוררת ממעצרה. יצוין כי לא כל נפל כל פגם בכך ששירות המבחן מצא לנכון להתחשב, בין היתר, בפער שנמצא בין אורח חייה הנורמטיביים של העוררת, לבין חומרת המעשים המיוחסים לה, פער אשר נמצא כי הוא מקשה על בחינת התאמתו של מערך פיקוח אשר יכול לאיין את מסוכנותה (השוו: בש"פ 3483/19 מדינת ישראל נ' דדון, פסקה 31 (13.6.2019)).

הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ז באלול התש"ף (16.9.2020).

ש ו פ ט